

РЕШЕНИЕ

Номер 1462

20.11.2020 г.

Град София

В ИМЕТО НА НАРОДА

Апелативен съд - София

3-ти търговски

На 20.11.2020 година в закрито заседание в следния състав:

Председател:	Теодора Кръстева
Членове:	Ивайло Младенов
	Светлин Михайлов

като разгледа докладваното от Светлин Михайлов Въззивно гражданско дело № 20201000503515 по описа за 2020 година

Производството е по реда на чл.274, вр.чл.463, ал.2 от ГПК.

Производството е образувано по повод постъпила частна жалба от Д. А. К. , с която оспорва решение № 1 863 от 09.03.2020 г., постановено по гр.д. № 16 785/19 г. по описа на Софийски градски съд, Гражданско отделение, 1 състав, с което е оставена без уважение жалба вх.№ 032443 от 22.07.2019 г. от Д. А. К. срещу изготвеното разпределение от ЧСИ С. Я. с рег. № 844 н а 08.07.2019 год. по изп.дело № 20188440403054, като неоснователна.

В жалбата се твърди, че решението е необосновано, неправилно и постановено в противоречие с разпоредбите на материалния и процесуалния закон. Инвокират се доводи, че в извършеното разпределение неправилно са включени в първи ред таксата за образуване, таксата по т.5 – изпращане на вискателя на фактура, издадено от вещото лице. В тази връзка твърди, че цитираните такси за извършени действия не са били необходими за подготовката и осъществяването на конкретния изпълнителен способ, тъй като в реда по чл.136, ал.1, т.1 от ЗЗД не се включват разноси за други реализирани по искане на вискателя изпълнителни способности. Отделно от това твърди, че за така включените разноси по делото не са ангажирани доказателства за тяхното реално извършване. Твърди, че съдът неправилно е приел като неоснователно възражението, че взимането по изп.д. № 3 054/18 г. се явява хирографарно спрямо вземането по изп.д. № 2 935/16 г., което е спряно и като такова по него не следва да бъдат извършвани плащания, респ. прихващания и възлагане по смисъла на чл.461, вр.чл.495 от ГПК. Твърди, че съдът неправилно е приел за законосъобразно включването в разпределението на суми за юрисконсултско възнаграждение по спряното изпълнително дело., т.к. това е възнаграждение на

присъединен вискател по друго изпълнително дело. В тази връзка твърди, че това е в противоречие с постановките на т.д. №2/13 г. на ОСГТК на ВКС. Твърди, че разносните са били погасени при извършено разпределение по преобразуваното изп.д. № 3 054/18 г.

Твърди, че направеното изплащане противоречи на закона и е недопустимо, тъй като го заобикаля. В случая е налице заобикаляне, тъй като се допуска удовлетворяване в изпълнителното производство на вземане на присъединен кредитор, за което вземане е постановено спиране. Твърди, че над сумата от 411 990 лв., която представлява оспореното задължение към банката, получената сума се явява надвнесен и следва да се предостави на длъжника, тъй като представлява несеквестрируемо имущество. Оспорва и приложението на чл.76 от ЗЗД, като твърди, че е следвало да се приложи правилото на ал.1 от цитирания текст. С оглед на това моли съда да постанови решение, с което да отмени атакуваното като неправилно и незаконосъобразно и се отмени изготвеното на 08.07.19 г. разпределение от ЧСИ С. Я., рег.- № 844 по изп.д.№ 20-188440403054, като се постанови ново разпределение, съобразно закона.

Ответникът „Първа инвестиционна банка” АД оспорва подадената частна жалба. Твърди, че не са налице твърдените нарушения. Твърди, че доводите относно неправилно включване на таксата за образуване на изпълнителното производство и таксата за връчване на съдебни книжа са правилно включени, с оглед на обстоятелството, че ако не бъдат включени в тази сметка, то никога няма да бъдат привилегирани. Твърди, че заделените суми по изп.д. № 2 935/16 г. следва от присъединяването на делото. Оспорва твърденията за юрисконсултското възнаграждение, като твърди, че същите не са погасени по т.1, а по т.4, като част от обезпеченото вземане, с оглед разпоредбата на чл.174, изр.3 от ЗЗД. Оспорва и твърденията на жалбодателя по отношение на включването в разпределението на суми по спряното изпълнително дело, като твърди, че това би довело до погасяване на ипотеката. Оспорва и доводи по отношение на приложението на чл.76 от ЗЗД, като твърди, че съдът правилно е преценил. Моли съда да постанови решение, с което да потвърди атакуваното, като правилно и законосъобразно.

Ответниците Столична община Район „Овча купел и М. И. И. нередовно уведомени за постъпилата жалба не взимат становище.

Ответникът Национална агенция по приходите редовно уведомена не взима становище.

Съдът след като се съобрази с доводите, изложени в определенията и като взе предвид, представените по делото писмени, съобразно разпоредбата на чл.235 от ГПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

От фактическа страна:

Не се спори, а се установява и от доказателствата по делото, че с атакуваното решение № 1 863 от 09.03.2020 г., постановено по гр.д. № 16 785/19 г. по описа на

Софийски градски съд, Гражданско отделение, 1 състав, че съдът е оставил без уважение жалба вх.№ 032443 от 22.07.2019 г. от Д. А. К. срещу изготвеното разпределение от ЧСИ С. Я. с рег. № 844 на 08.07.2019 год. по изп.дело № 20188440403054, като неоснователна.

Не се спори между страните, а се установява и от доказателствата по делото, че производството по изп.д. № 20148240400682 по описа на ЧСИ К. П., рег. № 824 на КЧСИ е район на действие ОС-Пловдив е образувано срещу М. И., Д. К. и М. В. за сумата от 100 000 евро, ведно със законна лихва върху главницата, считано от 12.02.2014 г. до окончателното ѝ изплащане и направените по делото разноски 10 911.66 лв., въз основа на изпълнителен лист, издаден по ч. гр. д. № 2 174/14 г.по описа на РС Пловдив. Не се спори, а се установява и от доказателствата по делото, че с влязло в сила решение от 21.12.2015 г., постановено по т.д. №510/16 г.по описа на ОС-Пловдив претенцията срещу М. И. В. е била отхвърлена и е била уважена срещу другите двама длъжници, а спрямо жалбоподателя, решението е влязло в сила на 03.08.2017 г.

Не се спори, а се установява и от доказателствата по делото, че вискателят е присъединил по делото два изпълнителни листа за 10 911.66 лв.- разноски в заповедното производство и за 11 316.66 лв. - разноски по т.д. № 510/14 г. срещу длъжниците М. И. и Д. К., и отделно само срещу жалбоподателя още два изпълнителни листа за 6 397.49 лв. - разноски за юрисконсултско възнаграждение по в.т.д. № 165/16 г. по описа на Пловдивски апелативен съд и за 100 лв. по т.д. № 650/17 г. по описа на II ТО, ВКС. С молба от 23.10.2018 г. вискателят е поискал и делото е изпратено за продължаване на изпълнителните действия на ЧСИ С. Я. с рег. № 844 и район на действие СГС и образувано на 05.11.2018 г. под номер 20188440403054. Срещу длъжника М. И. В. на основание чл. 433 ТПК, с постановление от 16.11.2018 г. на ЧСИ, изп.д. № 3054/2018 г. е било прекратено.

Не се спори, а се установява и от доказателствата по делото, че по реда на чл. 458 ГПК е присъединена Държавата и въз основа на удостоверение по чл. 456 ГПК е присъединено и вземането по изп. д. № 20168440402935 в общ размер на 797 878. 02 лв. образувано пред същия ЧСИ. След проведената публична продажба на собствения недвижимия имот на жалбоподателя същия е бил възложен на вискателя за сумата 445 050 лева. Поради направени погасявания в хода и на двете производства, след извършената публична продажба на имота и след приспадане на дължимата на основание т. 26 ТТРЗЧСИ пропорционални такса в размер на 10 573.10 лв. сумата за разпределение е била в размер на 434 476.90 лева.

Не се спори, а се установява и от доказателствата по делото, че с протокол от 08.07.2019 г.ЧСИ е извършил разпределението, в което е включил обикновените такси в размер на 919, 28 лв., като разноски в първа по ред привилегия. На второ място са погасени разноските на ипотекарния кредитор и вискател за юрисконсултско възнаграждение в размер на 115 000 лв. по присъединеното изп.д. № 2 935/16., както и вземанията на ипотекарния кредитор от 264 387.49 лв. - разноски по изпълнителния лист (погасени изцяло) и 54 170.13 лв. - договорна лихва (частично погасена), които са включени на трето място.

От правна страна:

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл.463, ал.2 от ГПК жалбата срещу решението на окръжния съд по чл.463, ал.1 от ГПК се разглежда по реда на чл.274 от същият кодекс.

В жалбата са инвокирани доводи за незаконосъобразност на атакуваното решение, свързани с твърдението за неправилно включване на авансова заплатени такси и разноски, като се твърди, че включените не са такива, които представляват част от подготовката и осъществяването на изпълнението. Жалбоподателят навежда твърдения, че неправилно е извършено разпределение по спряното дело, тъй като вземането по него е хирографарно спрямо вземането по настоящето изпълнително дело. Инвокиран е довод за

неправилност на разпределението, свързан с твърдението, че продажбата надхвърля „прагът на отговорност“ на същия. Твърди се, че има постъпления, които следва да бъдат върнати на самия длъжник, тъй като задълженията са погасени. Наведени са и твърдения за неправилност на извършеното разпределение, като се твърди, чене е спазен реда за погасяване по чл.76 от ЗЗД по отношение на лихвата. Прави се възражение за неправилно включване на пропорционалната такса по чл.20 от ТТР към ЗЧСИ. Така наведените доводи за незаконосъобразност на атакуваното решение, съдът в настоящия си състав намира за частично основателни по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 136 от ЗЗД при извършване на разпределението с правно на предпочитително удовлетворение се ползват следните вземания в реда, по който са изброени следните вземания: 1. вземанията за разноси по обезпечаването и принудителното изпълнение, както и за исковете по чл. чл. 134 и 135 - от стойността на имота, за който са направени, спрямо кредиторите, които се ползват от тези разноси; 2. вземанията на държавата за данъци върху определен имот или за моторно превозно средство - от стойността на този имот или на моторното превозно средство, както и вземания, произтичащи от концесионни възнаграждения, лихви и неустойки по концесионни договори; 3. вземанията, обезпечени със залог или ипотека - от стойността на заложените или ипотекирани имоти. Спорно е включването на сумата от 919.28 лв. Съгласно задължителните указания по приложението на закона, дадени с т.6 на ТР № 2 от 26.06.2015 г. по т.д. № 2/13 г., ОСГТК на ВКС, в първия ред на специалните привилегии влизат изцяло необходимите разноси на първоначалния вискател по осъществяването на изпълнителния способ (такси за налагането на заповед върху вещта или вземането, или за възбрана по изпълнителното дело, за извършването на опис и публична продажба на вещта, разносните за възнаграждение на пазача, за пренасяне на вещта в магазин или изнасянето ѝ пред дома на длъжника, разносните за събиране на възложеното за събиране вземане и др.). Ако по изпълнителното дело не е поискано извършването на други изпълнителни способности или ако се разпределят постъпленията от най-скъпата вещ или най-голямото вземане на длъжника, в този ред се включват и таксите по образуването на изпълнителното дело, както и възнаграждението на един адвокат. Ако е поискано извършването на други изпълнителни способности за изпълнение върху други имущества на значителна стойност, в този ред се включва съответна част от таксите по образуването на изпълнителното дело и възнаграждението на един адвокат. В този ред не се включват разносните за други, реализирани по искане на вискателя изпълнителни способности (те се включват в разпределението на постъпленията от тях), а длъжникът не отговаря за разносните на вискателя, направени за изпълнителни способности, които не са приложени. Жалбоподателят твърди, че неправилно е включена сумата по т.5, тъй като липсва такава услуга. Настоящият съдебен състав намира, че включването на сумата по връчването на фактура за изготвена оценка следва да се включи по т.5 от ТТР към ЗЧСИ, съгласно която за изготвяне и връчване от съдебния изпълнител или от негов служител на покана, призовка, препис от жалба, уведомление или книжа, включително за връчване на изявление на вискателя по чл. 517, ал. 2 и 3 от ГПК се дължи такса. Изпращането е по същество връчване на книжа.

Като неоснователно следва да се възприеме и наведеното твърдение, че е незаконосъобразно, предвид посочването на таксата за преобразуване на изпълнителното дело, като такава по т.24 от ТТР към ЗЧСИ. Видно от мотивите на атакуваното решение, както и предвид изричното посочване на произхода на същата такса, първоинстанционния съд правилно и законосъобразно е приел, че се касае за разноски по т.5, а не както е посочено, т.е. налице е техническа грешка в посочването на точката.

Основателен е втория довод за жалбодателя, че съдът не е обсъдил и неправилно е интерпретирал възражението, че вземането по изп.д № 3 045/18 г. е хирографарно, спрямо вземането по изп.д. № 2 935/16 г., като второто е спряно и като такова по него не следва да бъдат извършвани плащания респ. възлагане и прихващане по см на чл.461, вр.чл.495 ГПК. С така направеното възражение се оспорва разпределението на сумата от 115 000 лв., представляваща юристконсултско възнаграждение по образуването от ипотекарния кредитор друго изпълнително производство. Ипотеката се учредява чрез вписването на договора или акта, от който тя произтича. По-важните нейни правни последици са отпадане на несеквестируемостта за ипотекарния кредитор (чл. 445, ал. 1 ГПК), присъединяването му по право при извършване на принудително изпълнение (чл. 459, ал. 2 ГПК) и правото му да се удовлетвори предпочтително от цената на ипотекирания имот (чл. 173 ЗЗД). Ипотеката обвързва ипотекарния длъжник (ипотекираният имот става секвестируем), когато и да е вписана. По отношение на третите лица обаче тя има ред от вписването (чл. 169, ал. 2 ЗЗД), поради което правото на предпочтително удовлетворение не може да бъде противопоставено на третите лица, които са придобили права върху имота по актове, вписани преди нейното вписване, в т.ч. взыскателят с наложена възбрана и по-късно присъединилите се кредитори (чл. 453, т. 1 и 2 ГПК). Първоначалният взыскател и всички по-късно присъединени кредитори могат да се удовлетворят от имуществото на длъжника, но при разпределението те могат да си противопоставят взаимно различни привилегии (чл. 136 и чл. 137 ЗЗД). Затова кредиторът с по-предна привилегия получава удовлетворение преди кредиторите със следваща по ред привилегия, макар да се е присъединил по-късно във времето. Ипотекарният кредитор е присъединен по право независимо от това кога и какви други актове са вписани относно ипотекирания имот.

Направеното възражение по отношение на изплатените разноски за юристконсултско възнаграждение на присъединения взыскател по воденето на друго изпълнително производство, съдът в настоящия си състав намира за основателно по следните съображения:

Видно от направеното разпределение съдебния изпълнител е предвидел сумата от 115 000 лв., представляваща възнаграждение по изп.д. № 2 935/16 г. за образуването и воденето на същото. Съгласно задължителните указания по приложението на закона, дадени с цитираното по-горе тълкувателно решение с право на предпочтително удовлетворение се ползват вземанията за разноските по исковете по чл. 134 и чл. 135 ЗЗД независимо от това, кой ги е извършил - първоначалния взыскател или някой от присъединените взыскатели.

Никакви други разноси на присъединени вискатели не се включват в този ред при разпределението. Разноските по образуванията от тях изпълнителни дела може да бъдат събрани по тези дела, доколкото по тях бъдат осъществени никакви изпълнителни способности, а съдебните разноси ще се прихванат от сумата, която се полага на всеки от тях по разпределението в удовлетворение на техните вземания съгласно чл. 76, ал. 2 ЗЗД. С оглед на това, настоящият съдебен състав намира, че атакуваното разпределение е незаконосъобразно и като такова следва да се отмени.

Водим от гореизложеното Софийски апелативен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 1 863 от 09.03.2020 г., постановено по гр.д. № 16 785/19 г. по описа на Софийски градски съд, Гражданско отделение, 1 състав, с което съдът е оставил без уважение жалба вх.№ 032443 от 22.07.2019 г. от Д. А. К. срещу изготвеното разпределение от ЧСИ С. Я. с рег. № 844 на 08.07.2019 год. по изп.дело № 20188440403054, като неоснователна, като *незаконосъобразно*.

ОТМЕНЯ разпределение по изпълнително дело №20188440403054 по описа на от ЧСИ С. Я. с рег. № 844 обективизирано в протокол за разпределение от 08.07.2019 год., като *незаконосъобразно*.

Връща делото на ЧСИ С. Я. за извършване на ново разпределение, съобразно мотивите на настоящето решение.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____